

Fără misiune - degeaba a murit Hristos!

Pastor GHITĂ RIȚIȘAN,
Președintele Agenției Pentecostale
de Misiune Externă

*„Atunci le-a deschis
mintea, ca să
înțeleagă Scripturile.
Și le-a zis: „Așa este
scris și așa trebuia să
pătimizească Hristos și
să învie a treia zi
dintre cei morți. Și să
se propovăduiască
tuturor neamurilor, în
Numele Lui, pocăința
și iertarea păcatelor,
începând din
Ierusalim.”
(Luca 24.45-47)*

Când citesc textul Marii Trimiteri din Evanghelia lui Luca nu pot evita următoarea întrebare: ce au înțeles și cât au înțeles contemporanii evrei ai Domnului Isus, inclusiv ucenicii, din Scripturi? După sute de ani de studii serioase asupra psalmilor, profețiilor și legii, iudeilor le-au scăpat cele mai importante adevăruri, cele legate de Hristos: suferința, moartea și învierea Lui. Ucenicii, deși au avut parte și de un curs suplimentar aprofundat de trei ani cu Domnul Isus nu erau cu mult mai departe în înțelegerea Scripturii. Cum de au ajuns aici? Ce s-a întâmplat cu mintea lor de a devenit atât de închisă la adevăr?

Cred că problema principală a cărturarilor acelor timpuri a fost aceea că nu au fost gata pur și simplu să asculte ce le vorbea Biblia, fără prejudecăți și fără preconcepții. Dimpotrivă, ei au forțat Scriptura să le vorbească conform propriile lor păreri. Iată că ispita de a selecta din Cuvântul vieții ceea ce ne place nu e nouă. Nici ispita de a ne alege și a ne da învățători după poftele noastre nu e nouă. Dar privind în istoria poporului evreu nu ar trebui să ignorăm consecințele unei astfel de abordări. Pentru că ce pierdere putea fi mai mare pentru iudei ca aceea că, deși Mesia era în mijlocul lor, ei nu l-au recunoscut? Ce păcat putea fi mai îngrozitor ca acela de a-L fi respins pe Creatorul universului venit la ei? Și toate acestea se datorau neînțelegerii Cuvântului. Trist este faptul că în timp ce pierdeau adevărurile esențiale revelate de Dumnezeu în Scripturi își aglomerau viața de zi cu zi cu tot felul de legi, ritualuri și porunci omenești.

Pericolul selectării preferențiale din Cuvânt ne pândește în mod continuu și pe noi. Studiem, citim, slujim și cu toate acestea ar putea scăpa înțelegerii noastre anumite adevăruri fundamentale. Azi nimeni nu mai tăgăduiește, cel puțin în mediile evanghelice, faptul că Unsul trebuia să pătimizească și să învie dintre cei morți. Dar când este vorba de a se propovădui în Numele Lui pocăința și iertarea păcatelor tuturor neamurilor, mulți păstori, din păcate, nu mai văd acest adevăr prezent în Scripturi.

În esență Vechiul și Noul Testament nu sunt altceva decât consemnări ale istoriei răscumpărării întregii creații prin Isus Hristos. Or răscumpărarea deplină nu este încheiată odată cu mântuirea noastră. Vestea bună cu privire la planul lui Dumnezeu de răscumpărare trebuie să ajungă la toate popoarele. Și fără misiune acest lucru nu este posibil!

Cu ceva timp în urmă Pavel le scria corintenilor, care se îndoiau de învierea morților, că, dacă nu există înviere nici Hristos n-a înviat! Parafrazându-l, le pot spune celor care se îndoiesc de nevoia de misiune că dacă ea nu există degeaba a murit Hristos! El n-a murit doar pentru anumite generații sau pentru anumite popoare! El a murit pentru lumea întreagă. Și dacă vestea salvării nu ajunge la toți cei care au nevoie de ea, moartea Lui este într-un sens zadarnică, fiindcă nu toți oamenii pot avea parte de beneficiile ei.

Luca ne spune că Isus le-a deschis mintea ucenicilor ca să priceapă trei mari adevăruri care existau deja în Scripturi, dar pe care ei nu le-au observat. În primul rând că Hristosul trebuia să pătimizească, apoi că El trebuia să învie din morți, și, ultimul, că trebuia să se propovăduiască în Numele Lui iertarea și pocăința tuturor neamurilor. La 2000 de ani distanță de episodul deschiderii minții, după atâta citire și studiu al Bibliei unii pastori și predicatori au ajuns doar la primele două adevăruri: cred în moartea și învierea Domnului. Cât timp va mai trebui oare să treacă pentru ca Biserica și liderii ei să înțeleagă tot Cuvântul? Și nu de puține ori mă întreb: oare e vorba doar de ignoranță aici? Nu cumva e vorba de ceva și mai grav, și anume, de neascultare și răzvrătire?

Dacă nu există misiune degeaba a murit Hristos! Fără propovăduire, celebrarea morții și a învierii Domnului Isus este cel mai impozant spectacol de ipocrizie al lumii creștine!

Fie ca Dumnezeu să ne deschidă mintea, asemenea ucenicilor de atunci, ca să înțelegem întreaga dimensiune a planului Său de răscumpărare a omului și a întregii creații!